

Φθιώτιδος Συμεών: «Ένας τυφλός μας δείχνει τον δρόμο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην όμορφη Ροδωνιά, του Δήμου Λαμιέων, στις παρυφές της Υπάτης και στα παράκτια του Σπερχειού ποταμού, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου ιερούργησε την Κυριακή, 1 Δεκεμβρίου 2024, αρχή του χειμώνα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Τον Σεβασμιώτατο στο Ιερό Θυσιαστήριο πλαισίωσαν, ο πολίος Πρωθιερέυς, επί πολλά έτη Εφημέριος του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας π. Ευθύμιος Παρλαβάντζας, γόνος Ροδωνιάς και ο Εφημέριος της Ενορίας π. Ιωάννης Μπουλιώτης, ενώ το Ιερό Αναλόγιο στελέχωσαν τοπικοί ιεροψάλτες υπό

τον κ. Γεώργιο Παλιούρα, Πρόεδρο του Συνδέσμου Ιεροσαλτών Ν. Φθιώτιδος «Νικόλαος Δοχειαρίτης».

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Τῆ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι.»

Με αυτά τα λόγια απευθύνεται ο Απόστολος Παύλος στους Εφεσίους της εποχής του, αλλά απευθύνεται και στον άνθρωπο κάθε εποχής, για να υπενθυμίσει ότι η σωτηρία μας δεν είναι ένα κατόρθωμα μιας εξωτερικής ανθρώπινης αρετής αλλά έρχεται μέσα από την πίστη, μέσα από την εμπιστοσύνη, μέσα από την αγάπη προς τον Θεό. Είναι «Θεοῦ τὸ δῶρον.. καὶ οὐκ ἐξ ὑμῶν..». Είναι δώρο του Θεού και όχι προσωπική κατάκτηση, είναι δώρο του Θεού, για να μην καυχιέται κανείς, να μην έχει οίηση και έπαρση κανένας άνθρωπος, ότι είναι δήθεν εξαιρετικός και καλός χριστιανός, ότι είναι καλύτερος από τους άλλους ανθρώπους, ότι είναι διαφορετικός και υπερέχει, αλλά να θυμάται πάντοτε ότι ό, τι καλό μας προσφέρει η αγάπη του Θεού, μας τα προσφέρει, γιατί ακριβώς ο Θεός μας αγαπά, δεν μας ξεχωρίζει ανάμεσα στους ανθρώπους με βάση τη δική μας άποψη, που έχουμε για τον εαυτό μας, αλλά με βάση το μέγεθος και το βαθμό της εμπιστοσύνης, που έχουμε στο πρόσωπο του Χριστού.

Κι αυτή τη φωνή του Αποστόλου Παύλου την επαναλαμβάνει σήμερα και ένας άνθρωπος πολύ πονεμένος, ένας άνθρωπος που ήταν στο περιθώριο, ένας άνθρωπος, ο οποίος ήταν περιφρονημένος, ένας αδελφός μας με ειδικές ανάγκες, όπως θα λέγαμε στη σύγχρονη εποχή, με ειδικές ικανότητες, με ειδικές δεξιότητες, ένας άνθρωπος εμπερίστατος, ένας τυφλός Βαρτιμαίος. Καθώς εισέρχεται ο Κύριος μας στην Ιεριχώ, αυτό μας περιγράφει σήμερα ο Ευαγγελιστής Λουκάς, βρίσκεται ταλαιπωρημένος ένας τυφλός, ο οποίος ζητιανεύει για αγάπη, ο οποίος παρακαλά και ζητά την αγάπη του Θεού, ο οποίος πληροφορείται ότι εισέρχεται μέσα στην Ιεριχώ ο Ιησούς ο Ναζωραίος και αυτός ο τυφλός που δεν έβλεπε, που είχε στερηθεί τη φυσική όραση, αυτός ο τυφλός επαναλαμβάνει με άλλον τρόπο και με άλλη διατύπωση τα ίδια λόγια και τον ίδιο λόγο του Αποστόλου Παύλου. Φωνάζει στον Ιησού τον Ναζωραίο : «΄Ιησοῦ υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με». Ιησού του Θεού έλα και σώσε με, έλα κοντά μου, δώσε μου σημασία, εσύ μόνο μπορείς να μου δώσεις σημασία, περνάνε από δίπλα μου άνθρωποι, οι οποίοι θεωρούν ότι είναι καλοί χριστιανοί, άνθρωποι οι οποίοι θεωρούν ότι είναι δίκαιοι, άνθρωποι οι οποίοι θεωρούν ότι είναι σπουδαίοι, άνθρωποι οι οποίοι θεωρούν ότι η πνευματική τους κατάσταση οφείλεται στη δική τους προσπάθεια και στο δικό

τους κατόρθωμα, που καυχώνται δηλαδή για τις επιτυχίες τους, άνθρωποι που έχουν οίηση, που έχουν έπαρση, που έχουν αλαζονεία, που θεωρούν ότι είναι καλύτεροι από τους άλλους. Αυτοί όλοι με παραβλέπουν, αυτοί όλοι έρχονται και σήμερα που Εσύ εισέρχεσαι μέσα στην Ιεριχώ, να μου πουν να σιωπήσω».

Κι ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, ο οποίος μάς σώζει δια της πίστεως και όχι δια των έργων της υπερηφανείας, πλησιάζει αυτόν τον άνθρωπο και τον ρωτάει πολύ απλά : «Πες μου αδελφέ μου τι θέλεις από μένα, τι θα ήθελες από μένα»; Ο Χριστός βλέπετε ενδιαφέρεται για τα θέλω μας 7, θέλει να είμαστε εκφραστικοί και ειλικρινείς, να εκφράζουμε τα θέλω μας και τις επιθυμίες μας. Σήμερα δυστυχώς στις περισσότερες σχέσεις μας δεν μας ενδιαφέρουν τα θέλω του άλλου, αλλά μας ενδιαφέρουν οι επιθυμίες οι δικές μας και πώς θα τις επιβάλλουμε και με το ζόρι, αν είναι δυνατόν στους άλλους. Δυσκολευόμαστε να ρωτήσουμε τον διπλανό μας, τον γείτονά μας, τον αδελφό μας, ακόμη και τον άνθρωπο της καθημερινότητας μας. Δεν έχουμε την διάθεση να αναρωτηθούμε τι πραγματικά θέλει, τι πραγματικά επιθυμεί, τι πραγματικά ζητά από μας, τι είναι αυτό το οποίο έχει ανάγκη από εμάς. Εγκλωβιζόμαστε σε έναν δικό μας μικρόκοσμο και αυτός ο κόσμος δυστυχώς μας απομονώνει και αυτός ο μικρόκοσμος δυστυχώς είναι που μας κάνει αυταρχικούς, αυστηρούς, απαιτητικούς, βίαιους, ουσιαστικά μας κάνει ανθρώπους απόλυτα μοναχικούς.

Δεν μπορούμε να συναντήσουμε τον άλλον αν δεν ακούσουμε τη φωνή του και την κραυγή του και δεν έχουμε τη δύναμη με αγάπη να του πούμε : «Πες μου αδελφέ μου τι θέλεις από μένα, τι μπορώ να κάνω για σένα, τι μπορώ να γίνω για σένα, τι μπορώ να σου προσφέρω».

Αυτό ρωτά ο Χριστός τον τυφλό Βαρτιμαίο και ο τυφλός, αυτός που είχε εμπιστοσύνη στο Χριστό, αυτός ο τυφλός και ταλαίπωρος άνθρωπος Του λέει πολύ απλά, πολύ ανθρώπινα, πολύ γήινα αλλά πολύ αληθινά : «Ένα μονάχα θέλω. Να αναβλέψω. Θέλω το φως της ζωής, το φως των οφθαλμών, θέλω να δω κι εγώ τον κόσμο όπως τον βλέπεις και Εσύ, θέλω και εγώ να απολαύσω την ομορφιά αυτού του κόσμου», γιατί έβλεπε ως όμορφο τον κόσμο παρά ότι δεν τον έβλεπε, παρά ότι γύρω του υπήρχε τόση ασχήμια, τόση κακία, τόση ιδιοτέλεια. Η καρδιά του ήταν τόσο καθαρή, η καρδιά του είχε τόσο μεγάλη αγάπη που έβλεπε έναν όμορφο κόσμο και ήθελε να τον απολαύσει όχι μόνο με τους νοητούς οφθαλμούς αλλά και με τους αισθητούς και φυσικούς οφθαλμούς.

Και ο Χριστός τον θεραπεύει και του απαντά κατά τη θεραπεία και του δίνει την απάντηση την ίδια με αυτήν που επαναλαμβάνει ο Απόστολος των Εθνών Παύλος σήμερα στην προς Εφεσίους επιστολή : «ή πίστις σου σέσωκέ σε». Η πίστη σου σε έσωσε και όχι η δήθεν αρετή σου. Η εμπιστοσύνη σου. Η εμπιστοσύνη να εκφράσεις τα θέλω σου, η εμπιστοσύνη να εκφράσεις τις επιθυμίες σου.

Και αυτό είναι πολύ σημαντικό επίσης να δούμε στο πρόσωπο του Χριστού και να το αναλογιστούμε στη δική μας ζωή. Δεν θα εκφράσει ο διπλανός μας τα θέλω του εάν του εμπνέουμε φόβο, αν του εμπνέουμε ανασφάλεια, αν του εμπνέουμε αδιαφορία.

Αυτός ο τυφλός σήμερα που μας περιγράφει ο Ευαγγελιστής Λουκάς δείχνει σε όλους εμάς τον δρόμο για να ξεφύγουμε από την πνευματική, συναισθηματική, ψυχολογική και ιδεολογική τύφλωση στην οποία βρισκόμαστε και η οποία δυστυχώς μας έχει στερήσει τον φωτισμό, το Φως. Δεν βλέπουμε καθαρά αλλά βαδίζουμε μέσα σε σκοτάδια εγωισμού, μέσα σε σκοτεινά μονοπάτια φιλαυτίας, μέσα σε δύσβατους διαύλους ιδιοτέλειας και εγωκεντρισμού. Μας δείχνει αυτός ο τυφλός το δρόμο να εμπιστευθούμε το Θεό, να αγαπήσουμε το Θεό και να εμπιστευθούμε κάθε άνθρωπο του Θεού πραγματικό και αληθινό και αληθινός άνθρωπος του Θεού είναι αυτός, ο οποίος δεν μας εμπνέει φόβο, αλλά μας εμπνέει αγάπη, μας εμπνέει εμπιστοσύνη, μας τη δυνατότητα και τη βεβαιότητα ότι θέλει να μας ακούσει και να μας ακούσει πραγματικά και εκεί πραγματικά και εμείς ανοίγουμε την καρδιά μας, εκφράζουμε τον εαυτό μας και τότε γινόμαστε πραγματικά «σεσωσμένοι», λυτρωνόμαστε, ελευθερωνόμαστε, ξεκουραζόμαστε, νιώθουμε την αληθινή αγάπη μέσα στη ζωή μας, γεμίζουμε και πλημμυρίζουμε από αγάπη και φως και τότε μπορούμε και εμείς να γίνουμε φωτοδότες, να γίνουμε φωτοπάροχοι μέσα στον κόσμο στον οποίο ζούμε».

Τον Σεβασμιώτατοπροσεφώνησε εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και

όλων των κατοίκων του χωριού ο κ. Νικόλαος Πολύμερος εκφράζοντας τις εκ βάθους ευχαριστίες όλων για την ευλογητή και αγιαστική παρουσία του, αλλά και για την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, καθότι ο Σεβασμιώτατος έχει επισκεφθεί το χωριό Ροδωνιά και άλλες φορές στο διάστημα των πέντε ετών από της ενθρονίσεως του, αλλά ήταν η πρώτη φορά που τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία. Ο κ. Πολύμερος, καθώς και ο Πρόεδρος του χωριού κ. Ηλίας Γιδάρακος προσέφεραν στον Σεβασμιώτατο άνθη και τοπικά προϊόντα συνοδευόμενα από αγάπη, σεβασμό και πολλές ευχές.

[Δείτε ΕΔΩ φωτογραφικό υλικό](#)

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου